

TILL SVERIGES VALMÄN

Sedan, den ödesdigra tid för snart 100 år sedan, då Sverige förlorade Finland, har vårt land icke befunnit sig i en så allvarsam politisk situation som den nuvarande. Den trygghet vid vår västra gräns, som unionen skänkte, finnes icke mer. Då unionsbandet slites, är Norge för oss en främmande makt, och gent emot Europas stormakter blir vår ställning en helt annan, än då de bägge skandinaviska länderna bildade en politisk enhet. Under dessa förändrade förhållanden ställer omsorgen om vår självständighets bevarande långt större kraf än hittills på vårt folks fosterlandskärlek.

Den kränkning, som Norges regering och storting genom sina revolutionära beslut och åtgärder, tillfogat vårt folk, har på det djupaste upprört hvarje svensk medborgare. På ett kraftigt, men på samma gång hofsamt sätt har riksdagen häfdat Sveriges rätt och ära. Det tillhör land et att visa, att det vill stödja en sådan politik. "Det är vår uppgift för framtiden att samla våra krafter till värn om Sveriges självständighet och till försvarande af Sveriges intressen." Ingen är värdig att väljas till riksdagsman, som ställer sig främmande för denna självständiga, fosterländska politik, som är den enda borgen för vår framtid. Bort med representanter för de partier, som under så lång tid fört undfallenhetens och den nationella förödmjukelsens talan och därigenom hafva en dryg del af ansvaret för unionens försvagande under de senaste årtiondena och för dess slutliga undergång. Fram med ärliga patrioter. Hvad som brutits, kan icke försonas; men det tillhör valmännen att genom sina röster tydligt gifva till känna, att de fordra en nationell politik. Blir det en enig, kraftig fosterländsk stämning i riksdagen, skall detta verka stärkande och lyftande på hela folket. Lika viktigt som nationell samling är, då det är fråga om att värna landets ställning utåt, lika viktigt är den, då det gäller att lösa våra stora inre frågor. I första rummet måste rösträttsfrågan vinna en snar och lycklig lösning. Tiden är inne att gifva rösträtt åt hvar och en välfrejdad, till mogen ålder kommen man, som fullgör sina medborgerliga plikter. Mer, en rösträttsreform får icke ske på sådant sätt, att all makt tillfaller en enda samhällsklass. Den måste byggas på rättvisans grund och gifva hvar och en hvad honom med rätta tillkommer. Det är därför ett nödvändigt kraf, att vid utsträckning af rösträtten till riksdagens andra kammare valen ske på sådant sätt, att alla intressen behörigen tillgodoses och att alla klasser och partier kunna bli representerade i förhållande till sin styrka. En på sådana grunder genomförd reform skall verka försonande och på samma gång lifgivande för landets utveckling. Viljen I stå på rättfärdighetens grund, viljen I främja landets väl, väljen då riksdagsmän, som vilja gifva allmän rösträtt, men göra som villkor därför, att den genomföres rättvist, så att äfven minoriteternas rätt betryggas.

Med allt större, allvar tränga de stora sociala frågorna, enkannerligen arbetarefrågan, fram på den politiska dagordningen. För att lösa dessa frågor fordras icke blott intresse, utan i hög grad moget omdöme och i lifvets skola vunnen erfarenhet. Det gäller här å ena sidan att befrämja sträfvanden för att bereda de kroppsarbetande klasserna en, i social, och ekonomiskt afseende bättre och självständigare ställning; men det är å andra sidan nödvändigt att vid de sociala frågornas behandling taga den noggrannaste hänsyn till näringslivets existensmöjlighet och landets ekonomiska utveckling. Striden mellan arbetsgifvare och arbetare fortgår alltjämt. Ingenting kan vara angelägnare än att åvägabrinda en tidsenlig lagstiftning, som betryggar arbetsaftalets helgd, som i någon mån skyddar arbetsgifvaren mot det socialistiska arbetarepartiets öfvergrepp och som värnar samhället mot sådana arbetsinställelser, som sätta dess välfärd på spel. Godkänner därför ej någon kandidat som icke kan eller vill gifva klart och tillfredsställande besked om sin ställning i dessa viktiga frågor.

Den politiska ställningen i vårt land är nu sådan, att landets välfärd helt och hållet hvilar på riksdagens rådslag och beslut. Aldrig har vårt lands framtid i så hög grad berott på det sätt, hvar på valmännen fullgöra sin plikt emot fosterlandet. Aldrig har fäderneslandets kraf på valmännen varit starkare än nu. Eder plikt är att välja uppriktiga och vakna fosterlandsvänner, tillmötesgående folkvänner, upplysta och självständiga nog att våga motsätta sig det tryck, som kan komma vare sig ofvanifrån eller nedifrån. Mätte ingen försumma att vid de stundande så betydelsefulla valen fullgöra hvad hans medborgerliga plikt bjuder. FRAM TILL VALURNORNA FÖR SVERIGE, FÖR FOLKET, FÖR MEDBORGARFRIHETEN.

Stockholm i augusti 1905

ALLMÄNNA VALMANSFÖRBUNDET.